

danske oversættelser
af

Wederlaiden
(Kornmod)

1. **Ankerfald** ♦ *Aankerfaal*

Ankerfald,
Skib i land!
Solen går ned, vinden blæser skralt,
Hvor driver du hen, min statelige sømand?

Ankerfald,
Skib i land!
Styret er ude, mastene er bare,
Hvor driver du hen, min statelige sømand?

Ingen rejser mere ned ad ækvatoren
Til Valparaiso med hjertet fuldt af håb,
Ingen ledestjerne lyser mere!
Ankerfald,
Skib i land!

Ingen marsvin mere langs ved kølen
Ved fuld fart rundt Kap Hoorn,
Ingen sydlig nat mere i Brasilien!
Ankerfald,
Skib i land!

Ingen dønning vugger dig i drømme
Om landkendingen under dige og klit,
Ingen omløbende vinde spiller med bommen!
Ankerfald,
Skib i land!

Ankerfald,
Skib i land!
Der står intet mere på spil,
Hvor driver du hen, min statelige sømand?

Ankerfald,
Skib i land!
Hele skibet ligger i dvale,
Hvor sejler du hen, min statelige sømand?

2. Halligbageren ♦ A haligbeker

Der sidder en lille bager
På sit lille halligrige;
Han er så mæt af sukker
Og alle disse hedevinger.

kor:

Fordi alle kager, folkens,
Skal den lille bager spise selv;
Fordi alle kager, folkens,
Skal den lille bager spise selv.

Forbi drager brogede både,
Forbi drager ebbe og flod;
Han ser kun får og kvæg,
Det gør ham trist.

kor:

Så græder han stille nede på stranden,
Fordi ingen kunder kommer i land;
Så græder han stille nede på stranden,
Fordi ingen kunder kommer i land.

Der sat en lille bager
På sit lille halligrige;
Han spiste kun mel og sukker
Og mange hedevinger;

kor:

Men i morgen lå han stendød
Foran en hele bunke af rosinbrød;
Men i morgen lå han stendød
Foran en hele bunke af rosinbrød.

Nu sidder ingen halligbager mere
På sit lille halligrige;
Han spiser ikke mere mel og sukker
Og ingen hedevinger.

kor:

Fordi i morgen lå han stendød
Foran en hele bunke af rosinbrød;
Fordi i morgen lå han stendød
Foran en hele bunke af rosinbrød.

3. Bolsjemanden ♦ *A kinjemaan*

Nu hør engang, hvad jeg siger jer:
Bolsjemanden er undervejs!
Hele byen er helt fortumlet
Af bolsjemandens vidunderslik!
Åh nej, åh nej,
Den der bolsjemand!

Så mangen af kvindfolket tager nok
En sådan sød slikkepind med sig om natten!
En sådan slikkepind, omkring ti tommer lang,
Danner store blærer på tungen!
Åh nej, åh nej,
Den der bolsjemand!

Dagen derpå står de i kø
Og ønsker at se mere af dette slik!
Kvindefolket er ude af flippen
Af disse slikkepinde med jordbærsmag!
Åh nej, åh nej,
Den der bolsjemand!

Min kære lille dukke, bliv væk
Fra den der ryggeløse bolsjemand!
Sin slikkepind, den være hverken sur eller sød,
Giver dig i længden ikke andet end fortrædelighed!
Åh nej, åh nej,
Den der bolsjemand!

Åh nej, åh nej,
Den der bolsjemand!
Bliv væk
Fra den der ryggeløse bolsjemand!

4. I aften skal jeg være din troldkvinde

◆ *Auer naacht wal ik din troolwüf wees*

Luk dørene bag dig,
Send dit nattespøgelse på flugt,
For i aften skal jeg være din troldkvinde!

Skru lyset lidt ned,
Send bare din mareridt til helvede,
For i aften skal jeg være din troldkvinde!

refrain:

|: Oppe fra glør den fede måne
Så gul, så fyrig, så yppig,
Natten sidder på sin vidundertrone,
Så lystfuld, så løssluppen, så frodig!
Oppe fra glør den fede måne,
Natten sidder på sin vidundertrone,
Så lystfuld, så løssluppen, så frodig! :|

Skub dine sko ind under sengen,
Lad os vade gennem min vidunderverden,
For i aften skal jeg være din troldkvinde!

Skru lyset lidt ned,
Send bare din mareridt til helvede,
For i aften skal jeg være din troldkvinde!

refrain:

Oppe fra glør den fede måne ...

5. Cornelis Tykke Wøgens

(en *skillingsvise*)

Cornelis Tykke Wøgens
Fra Toftum Østende
Var en sømand, og ulykken
Klæbede fast til hans pande,
Om bord på skibet Braganza,
En brig på mange tons;
Han var på en rejse til Genova
Med sukker fra Sankt Jan.

refrain:

Og kommer du her langs med vejen,
Så slå øjene ned
|:Og tænk på Nele Wøgens
Og hans fortabt sjæl.:|

Styrmanden var en svinehund,
Han slog, hvor han gik,
Skibsfolket med en tamp,
Indtil de havde fået nok af det.
Thi allerede snart, en morgen,
På dækket gik det hulter til bulter,
Tog Nele ham ved kravebenet
Og kastede ham over bord.

refrain:

Og kommer du her langs med vejen ...

Den gamle fulgte straks bagefter,
Ham slugte det salte hav,
Og Nele som anfører
Måtte selv stå ved roret,
Og Nele, han gav ordrer
At de skulle sætte en ny kurs,
Og sejlede briggen til Borkum,
Hvor de ville gå i land.

refrain:

Og kommer du her langs med vejen ...

Der på sandbanken Memmert
Styrede han skibet op på sandet,
Og han og hans kammerater
Kom sikkert op ad stranden.
Men inden solen gik ned,
Fik fogeden fat på dem,
Som slog Nele og hans fæller
Straks i jærn.

refrain:

Og kommer du her langs med vejen ...

Alene på Ellis Island,
På vand og på brød,
Sad Nele bag tremmerne
I sorg og i snavs,
Han ventede der på sin bøddel,
Som allerede kom ved daggryet
Og fratog ham sit ynkelige liv
Der ved galgen.

refrain:

Og kommer du her langs med vejen ...

6. Eventyrer efter morgenkaffen

◆ *Efterdoordseewentüüren*

På en hyldeblomstdag,
På en fredag i juni,
I halvlyset
Langs med en gade efter morgenkaffen,
Mødte jeg min drøm fra sidste nat,
Og jeg kunne straks sige:
På hendes læber lå lyrik
Og hendes æblerøde hår
Tændte ilden,
Som var imellem os;
Og den sorg i hendes øjnes blå
Satte mine tanker i sving.

Og tilfældet bar frugt,
Og ved et hastigt øjekast
Blæste vestvinden os
Ned på gaden,
Med et øjeblikshåb omkring os,
Som ikke blev forstyrret af gårsdagen;
Og jeg ved ikke helt præcis, hvordan,
Men en skolepige-sværmer
Skød pludseligt
Gennem denne eftermorgenkaffens time,
Og hun sagde: "Åh, min mand er politimand,
Politimand, forstår du?"

"Åh, vent bare, måske
Kan jeg hjælpe dig, hvad synes du,
At politimænd forsvinder for evigt!
Jeg har et værelse her for enden af gaden,
Og der kan du blive!"
"Åh, der er ikke noget at gøre",
Lo hun en smule forskrækket,
"Om morgenen klokken seks skal jeg stå op!"
Og så løb jeg afsted, for at spørge,
Hvornår den første færge skulle sejle.

Og så i skæret
Af et stearinlysværelse,
Over spaghetti,
To glas og et fad,
Sagde hun: ”Jeg ville ønske, jeg var fri,
Så fri som en fisk!“
”Åh, det kan vi nemt klare,
For du behøver ikke at tage tilbage,
Vær hjertelig velkommen hos mig!“
”Men i morgen har jeg jo ikke fri!“
Sagde hun der
Og sank ned på sengen.

Og da hun sov
Og den nøgne morgen krøb
Gennem vinduet
Ind til hende i sengen,
Tænkte jeg, at ingen er sådan, som jeg ønskede,
De var for mig;
Og mine tanker fik fat
På en skoledrengehistorie
Af en midsommernat-
Eskapade,
Og så sent som i går havde hun ladet mig føle,
Hvor lykkelig hun var.

Og som et lille barn
Med øjnene fulde af søvn,
Som kun låner
Livets sorg,
Stod hun ved bussen med et tyst ”hej, hej“
Og ”farvel!“
Og jeg kan ikke sige nøjagtig,
Om jeg vandt eller tabte,
Eller hvad jeg
Simpelthen så der;
Men jeg tænker på hende hver dag
– Nu og da – et lille øjeblik!

7. En fugleburhistorie ♦ En fögelbүүrhistoore

Der sidder dit stakkels kreatur
Så selvbevidst og selvglad
I dit lille gyldene fuglebur
Og du synes at verden er åh så stor.
Du formå at udtale dig fortræffelig godt
Med udpræget fornemme manerer,
Så at ingen virkelig efterspørger,
Om du er menneske eller en fugl.

refrain:

Hvad ved du stakkels fugledyr
Da af verdens luner?
Har du allerede engang hørt om dens onde?
Har du allerede engang drukket af dens frihed?

Jeg ser, hvordan du vender og drejer dig
Og hvordan du sidder der og praler,
Når du pynter dig foran din spejl
Og prunker med dine brogede fjer.
Med meget halløj og endnu mere pragt
Holder du storagtig hof
Og vrøvler om hele verden
Med meget sød sludren og snak.

refrain:

Hvad ved du stakkels fugledyr ...

Men engang imellem sidder du stille i hjørnet
Og stirrer helt forstyrret
Med øjne større end en trolde
Gennem tusinder af gyldne tremmer.

refrain:

Hvad ved du stakkels fugledyr ...

8. Upper class ♦ Haute volée

Vi hører til de store her,
Vi er upper class,
Og for døren pranger langvejs fra
En porsche cabriolet.
Vi er trendy, vi er hip,
Fordi vi er mondæne,
Lige meget, på hvilken trip vi er,
Vi bliver suveræne.

refrain:

Matadorer, dikkedarer,
Vi er verdens VIPs,
Lige fedt, om Sylt eller Mallorca,
Penge er det, som tæller!

Vi er forfærdelige interessant,
Fordi vi er kultur,
Vi er så utrolige elegant,
Altid haute couture.
Selvom vi blev tre gange lifted,
Så har vi alligevel sex appeal;
Vi står altid i saft og kraft,
Vi er så agile!

refrain:

Matadorer, dikkedarer ...

Om aftenen i Sansibaren,
Der viser vi niveau
Ved hummerhale og kaviar,
Champagne, comme il faut!
Kommer vores party ikke i sving,
Kan det hænde at det begynder at sne,
Jo, et sådant snefog sætter det hele i gang.

refrain:

Matadorer, dikkedarer ...

Dertil hører et frisisk hus,
Helst med en stykke strand,
Der er vi gudskelov iblandt os,
Os tilhører snart hele øen Føhr!
Skulle engang én af Føhr-friserne
Ikke gøre, som vi ønsker det,
Så skubber vi ham bare til side,
Med en million er det afgjort.

refrain:

Matadorer, dikkedarer ...

9. Tante Idas trippevals ♦ *litje-mei san klinkerdaans*

Hvad støtter du dine hænder i siden,
Hvad tripper du sådan op og ned?
Hvad kaster du dit hoved så stolt bagover,
Finder du mig måske ikke pålidelig?

refrain:

Åh, tante Ida, åh, tante Ida,
Lad dog din nederdel flagre og svinge!
Åh, tante Ida, åh, tante Ida,
Når jeg drejer rundt i en sådan trippevals med dig,
Flyver du og jeg i en fart gennem salen!

Jeg ser, i dine øjne ligger dette glødende blik,
Hvordan kunde jeg dog modstå det?
Og spiller musikken om en lidt sådan en trippevals,
Tager jeg dig fast i hånden.

refrain:

Åh, tante Ida, åh, tante Ida ...

Først går det venstre om i en kreds med hurra,
Derpå højre om med stort sving!
Ligger du i min arm så stolt og ærefuld,
Går det omkring i galop!

refrain (2x):

Åh, tante Ida, åh, tante Ida ...

10. **Keike, Meike og Trine** ♦ *Keike, Meike an Katriin*

refrain:

Keike, Meike og Trine
Har en sløjfe i håret og er så pæne,
Hopper hinkerude langs med gaden,
Nikker med hovedet og siger god dag!

Ele-mele, sjive-sjave,
Hunde gøer, katte mjaver!
|: Koger og bager mudderkager:
”Hvem vil mon fri til os tre?”:|

Keike, Meike og Trine
Spiller med bolden og danser på linen,
Fniser bag hegnet,
Giver hunde og katte trøjer på.

Hans, Magnus og Nis Puk
Ligger på lur bag hjørnet,
Hjelmen på hovedet, sværdet ved siden:
”Hvem af jer bliver mon vores brud?”

refrain:

Keike, Meike og Trine ...

Hans synes så godt om Meike,
Blinker til hende og ser så venlig ud,
Meike laver en kyssemund,
Ler ad stakkels Hans.

Keike, Meike og Trine
Indlader sig ikke med Hans:
”Vi har allerede en bejler, en-to-tre,
Falleri-fallera, og du er væk!”

refrain:

Keike, Meike og Trine ...

11. Dronningen i norden ♦ *Köningin am a nuurd*

Og sejler du, min ven, engang mod nord,
Så værsgod og tag et budskab med dig om bord
Og hils den ene med sit mørkbrune hår,
Som var min dronning én sommer lang.

Og spørg hende, min ven, om hun endnu kender mig
Og om mit navn endnu står på hendes gadedør
Og spørg, når om natten ingen stjernelys skinner mere,
Om hun endnu tænker på mig i hendes drøm.

Og lokker, min ven, endnu guldets i hendes røst
Og ligger i hendes øje endnu den glødende glans
Eller gik forlængst tiden dermed bort,
Da hun var dronning i vores sommerrige?

Og sig hende, min ven, ingen drøm varer evigt,
Men jeg tænker på hende hver dag et kort stykke tid,
Når tusmørke og aftenskumring overtaler tankerne
Og natsværmerne flyver i marken med guldblomster.

Og bed hende, min ven, når gæssene trækker og skriger,
At hun skal godt rage op i ilden,
Og bed hende, at hun skal holde sig varm,
Når det regner og stormer og gule blade falder ned.

Og sejler du, min ven, engang mod nord,
Så værsgod og tag et budskab med dig om bord
Og hils den ene med sit mørkbrune hår,
Som var min dronning én sommer lang.

12. **Skrumpet verden** ♦ *Krompen wäält*

Vi møder hinanden dag for dag
I den lille gade lige over for.
Allerede før morgenmaden står hun påklædt i en flot kjole
Og venter der ved døren.

Med et hjerte fuld af håb og i godt humør
Venter hun der time efter time,
Men ingen kommer og efterhånden synker
Hendes øjne nede til jorden.

Hun søger ham overalt i huset
Og kan alligevel ikke finde ham,
Fordi han stak til søs allerede for halvtreds år siden
Med en vestlig vind.

refrain:

Og så stikker hun en mørkerød rose
I sit sølvhår,
Og hendes matte øjne driver mod vest
Hen over vadehavet og søen,
Og hendes matte øjne er så langt borte,
Så langt borte,
Så langt!

Om natten, når månen og stjernerne skinner,
Ser hun på gaden hans skyggebillede,
Og når om natten vildgæssene kalder,
Hører hun pludseligt hans stemme.

Og vinden blæser fra øst, vinden blæser fra vest,
Vandet stiger og falder,
Og når solen står op, forbliver det mørkt
I hendes lille skrumpede verden.

refrain:

Og så stikker hun en mørkerød rose ...

13. **Sent i september** ♦ *Leed uun september*

Lyngen blomstrer violet sent i september,
Stubmarken er bar,
En havgus fra søen fordriver sommeren,
Endnu inden bladene falder,
 Endnu inden bladene falder.

De sidste blå kornblomster langs med markskelet
Vidner om vores sommerdage.
Du bar en krans af markblomster i dit hår
Og jeg en mørkerød sløjfe,
 Og jeg en mørkerød sløjfe.

Viberne samles og trækker mod syd,
Dit skib sejlede allerede til søs.
Siden tænker jeg ofte på de blå kornblomster
Og på kransen i dit hår,
 Og om den krans i dit hår.

Mikkelsøstenen¹ blæser hen over agrene,
På marken lyser halmen så gult.
Sommeren fløj med dig ud i det fjerne
Og tog min længsel med sig,
 Og tog min længsel med sig!

¹ vedholdende østenvind omkring
mikkelsdagen (29. sept.)

14. Ha' det godt, Marie! ♦ *Maai't gud, Marie!*

Kom, sæt dig ned ved siden af mig
Og hold op med at rykke rundt,
Så skal jeg som en sigøjnerkone
Læse din hånd!
Jeg ser, at du for længst sejler mod vest
Med storm i dit hår,
Dine øjne klæber på dørklinken,
Dine tanker er på svir.

refrain:

Så ha' det godt, min søde Marie,
Behold dit muntre sind!
Din kurs er klar, min søde Marie,
Dine vagere,¹ de står godt!
Så stå til søs, min søde Marie,
Tidevandet vender snart!
Men inden du går, min søde Marie,
Tildæk da gløden med aske,
Men inden du går, min søde Marie,
Tildæk da gløden med aske,
Ja, gløden med aske!

Du savner åndedrættet fra L.A.,²
Min verden er for snæver for dig,
Gåden af vores sommerdrøm
Er for vanskelig for dig.
Pludselig ser du meget ældre ud,
Som du står der på strædet,
Og gennem huset blæser koldt et vindstød
Og får fat i mit hjerteslag.

refrain:

Så ha' det godt, min søde Marie ...

¹ *vager* 'sømærke, der består af en bøjle med et mærke i toppen'

² Los Angeles

15. Morgentåge-blues ♦ Maarenmist-blues

Morgentågen drypper fra mit hår
Og ingen penge mere på lommen,
Hovedet og hjertet sejler allerede ud i det fjerne,
Et farvel endnu på trappen;
Stjernestøv ligger på vores kinder
Af vores natlige eventyr,
Grib ikke natten i egerne,
Fordi en sådan drøm lader sig ikke styre.

refrain:

Og lov ikke at du vil skrive en gang,
Fordi det gør du alligevel ikke,
Og hvem ved, hvorhen du driver, kæreste,
Eller om du forbliver den samme,
Når vi engang genser os
Efter år og dag, mellem ebbe og flod,
Når hanerne galer i øst, kæreste,
Mellem ebbe og flod!

Guldblomster er snart visnet,
Inden aftenduggen falder,
Sommertumlen har snart tabt,
Når vinden nedkøler vores hjerteslag;
Det er meningsløst at sidde der og undre sig
At svalerne drager mod syd.
Hører du ikke den fjerne torden fra havet?
Den sommerlige lummerhede går snart forbi.

refrain:

Og lov ikke at du vil skrive en gang ...

Kig ud af køkkenvinduet,
Hvordan svalerne flyver sydpå,
Og du spørger måske, hvorfor
Lyser strået på marken så gult.
Bag gardinet hviler vores drømmer,
Drukken af sådan verdensfjerne dage;
Blæser vinden gennem træerne,
Er min kurs ikke længere klar.

refrain:

Og lov ikke at du vil skrive en gang,

16. Markedsbruden ♦ Markelsbridj

Lirekassen-manden spiller,
Markedsfolket er i Vyk!
Og langs hele Havnegaden
Blinker brogede lys i stort tal;
Ud af hvert telt fra øverst til nederst
Klinger markedstumlen overalt!

refr.:

Min prima-mi-ma markedsbrud,
Med dig i armen, dig ved siden
Vil jeg dreje for os på lykkehjulet!
Kun én nat eller måske også to
Skal vores hjerter slå for hinanden!
Du er mig en stor glæde og fornøjelse,
|: Min markedsbrud,
Med dig ved siden,
Med dig ved siden,
Min markedsbrud! :|

Min pige med det krøllede røde hår,
Jeg skyder dig også en bamse
Eller, om du vil, en stor, grøn slange,
Og rider vi på den Gylden Drage,¹
Er du ude af dig selv af forskrækkelse,
Men du siger alligevel at du var ikke bange!

refr.:

Min prima-mi-ma markedsbrud ...

Om midnatten på markedsdansen
Tager du mig helt uventet i hånden,
Dine øjne vil fortælle mig noget;
Og du kan sagtens tro at jeg ville, jeg var
Dig evigt nær og ikke så fjern.
– Og forsat drejer karussellen!

refr.:

Min prima-mi-ma markedsbrud ...

¹ navn på en hurtig karussel

17. Under vinden ♦ *Oner a winj*

refrain:

Under vinden¹ for små sejl
Ligger jeg til ankers i læ;
Der under diget og i klitterne
|:Føler jeg mig tryk og fri.:|

Langs med låen og farvandet går ebbestrømmen,
Havfugle flyver ind i landet;
Sejler måne og stjerner hen over himlen,
Holder jeg dig fast ved hånden.

refrain:

Under vinden for små sejl ...

Under klinten hviler vores drømme,
Bag horisonten synker solen;
Varm mig dog i disse nætter,
Varm mit bævende skind!

Kryber så solen gennem sivene,
Når dag og nat blandes,
Skal jeg rage op i vores morgengløde,
Endnu inden bedeklokkerne ringer.

refrain:

Under vinden for små sejl ...

¹. *under vinden* 'i ly'

18. Rejepillerskens elegi ♦ Porenpülster-elegii

Jeg piller rejer til turisterne
I havnen, halvdags,
Og du, du borer efter olie
Ud for Færøerne, så på halvvejen,
Ofte står jeg der om aftenen,
Inden solen synker, nede på skibsbroen
Og lurер på at du skulle indløbe
Igen med flodstrømmen.

Vårvinden blæste så lunt fra havet
Gennem mine tanker og min sjæl,
Og under klinten stod brændingen højt
Og græsset stod højt på marken!
Horisonten brændte i alle farver,
Også du og jeg brændte i lys lue,
Men inden solen begyndte at rejse sig,
Sejlede du med ebbestrømmen fra landet!

refrain:

Åh, kom tilbage, min statelige sømand,
Fordi vores ild snart er ved at slippe op,
Åh, kom tilbage, min statelige sømand,
Styr dit skib, min kæreste,
Styr dit skib, min kæreste, i land,
Styr dit skib, min kæreste,
Styr dit skib, min kæreste, i land!

Vi drejede bestandigt ved vores lykkehjul,
Svimmel af sådanne drukne dage,
Og dansede nætter igennem kun tango
Nede i havnebaren.
Men vi hørte ikke gøgen kalde,
Hørte ikke, hvorledes skibsklokken ringede,
Og vi undrede os, endnu helt forpustet,
At dagen slugte natten.

Sommeren fløj med dig ud i det fjerne,
Men sommerlykke vender ikke tilbage,
Og efterårståge dryppede fra mit hår
Nede på skibsbroen.
Din lugt af sved og olie
Driver undertiden gennem min vinterdrøm,
Og mågerne kalder dit navn om natten,
Det gør min drøm så kold og klam.

refrain:

Åh, kom tilbage, min statelige sømand ...

Jeg piller rejer på havnen
Gennem mange år, dag efter dag,
Og du er stadigvæk ud for Færøerne
Undervejs efter olie.
Svalerne jager i aftenlyset
Frem og tilbage på molen,
Og kærestesorg holder ikke op med at svide,
Inden du kommer tilbage fra søen.

refrain:

Åh, kom tilbage, min statelige sømand ...

19. Røde lakske ♦ Ruad lakskur

Der står fremmede lakske foran din dør,
Så flammende røde og glødende,
De knejser rødt i morgenlyset,
Det gør min pande så febrilsk!

Et fodspor fører langs med græsset,
Så kækt og hengivent,
Sneg sig gennem den sølvagtige morgendug,
Det gør min pande balstyrig!

refrain:

Så rødt, så rødt, så flammende rødt
Brænder daggryet i lys lue,
Og i lys lue smerter også mit hjerte,
Så i lys lue smerter også mit hjerte,
Sådan en pine finder ingen tilflugt,
Finder ingen tilflugt!

En kåd smørblomst,
Så brandgul og urørt,
Ligger der så lurende på dørtærsklen,
Det gør min pande så roterende!

Der står fremmede lakske foran din dør,
Så flammende røde og glødende,
De knejser rødt i morgenlyset,
Det gør min pande så febrilsk!

refrain (2x):

Så rødt, så rødt, så flammende rødt ...

20. Sølvmåne ♦ *Salwermuun*

Engang talte vi alle stjerner
Højt oppe ved havets bred.
Der lovede du mig,
At vores stjerne aldrig ville synke.
– Og månen skinnede gennem piletræerne,
Sølv-sølvmåne!

refrain:

Min sølvmåne, min natlige ven,
Min kammerat, kold og klam!
Du er med dit blege sølvlys
Ledsager til min drøm!

Jeg blev ved med at tælle,
Til mit hår blev gråt.
Megen sne er faldet siden,
Og med den føg dit løfte bort.
– Og månen skinnede gennem piletræerne,
Sølv-sølvmåne!

refrain.:

Min sølvmåne, min natlige ven ...

Jeg ventede på dig i mange år,
I mellemtiden tørrede Vadehavet ud.
Vinden blæste tårerne bort,
Blæste bort også dig og mig.
– Og månen skinnede gennem piletræerne,
Sølv-sølvmåne!

refrain:

Min sølvmåne, min natlige ven ...

Engang talte vi alle stjerner
Højt oppe ved havets bred.
Der lovede du mig,
At vores stjerne aldrig ville synke.
– Og månen skinnede gennem piletræerne,
Sølv-sølvmåne!

refrain (2x):

Min sølvmåne, min ven natlige ven ...

21. Tampico

(en forebitter -shanty)

Åh, Lolita, min stjerne på striptease-baren,
Du stråler så lyst henover Tampico¹-bugten,
Men Blå Peder² vajer allerede så livlig i fokkemasten,
Derfor giv mig endnu en gang dette glødende øjekast!

refrain:

Og så hiv ham, ho, hiv ham ho!
Et farvel til alle jer piger fra Tampico-åh!
Og så hiv ham, ho, hiv ham, ho!
Et farvel til alle jer piger fra Tampico-åh!

Åh, Pepita, min lille due fra tango-salonen,
Du skyder med mig så rigtig flot kind mod kind gennem salen,
Men Blå Peder vajer allerede så livlig i fokkemasten,
Sætter slut på tequila og på tango total!

refrain:

Og så hiv ham, ho, hiv ham ho ...

Åh, Conchita, min hare fra ludderkarlens revir,
Du berører mig helt min forstand og bringer mit blod til kog,
Men Blå Peder vajer allerede så livlig i fokkemasten,
Og det, som bliver, er en sådan længsel og en blussende ild!

refrain:

Og så hiv ham, ho, hiv ham ho ...

Åh, Rosita, min rose fra strandpromenaden,
Du blomstrer ved måneskin så frodig og glødende mørkrødt,
Men Blå Peder vajer allerede så livlig i fokkemasten,
Og skibet sejler ud i det fjerne, og en sømand lider sin nød!

refrain:

Og så hiv ham, ho, hiv ham ho ...

¹ havneby i Mexiko ved Golfen af Mexiko

² signalfag, som angiver at skibet skal lægge fra land inden 24 timer og at mandskabet skal komme tilbage om bord

22. Tid til at gå ♦ Tidj tu gungen

Hanerne galer, det gryr allerede,
I lavningen klager en vibe.
Mine øjne stryger over dit hår,
Du ligger endnu dybt i søvn.
Solen sidder så rødt på horisonten,
Efterhånden stiger floden.
Endnu engang hører jeg dit hjerte banke,
Inden jeg går for stedse.

refrain:

Vi er ikke mere som før,
Vores gode dage er forbi.
|: Selvom jeg gerne ville blive her,
Så findes der dog ingen plads til mig. :|

Engang delte vi det sidste stykke brød
Og varmede os om natten.
Selvom jeg gjorde den værste uret,
Har du dog beskyttet mig.
Jeg var dig bestemt ikke altid tro,
Thi vi var unge og fri,
Men du har aldrig efterspurgt,
Og det skal jeg ikke glemme.

refrain:

Vi er ikke mere som før ...

Men i dag leder du efter et hold
Og efter et varigt hjem,
Men jeg er sikkert ikke den mand,
Som kan love dig denslags.
Mine tanker står for længst til søs,
Dem skal nok snart sluge vinden.
Endnu engang hviler min hånd på dig,
Det er på tide at jeg stikker af.

refrain:

Vi er ikke mere som før ...

23. Gamle dage ♦ Ualing tidjen

Der på bænken i aftensolen
Sidder de og snakker om gamle dage,
Da de unge mænd var nogle rigtige karle
Og pigerne var meget smukkere.

Kigger efter pigerne,
Som flanerer gennem sommeraftenen,
Er da pludselig helte igen
Og føler sig så stærke og så frie.

refr.:

|: Fordi der på bænken i aftensolen
Sidder de og snakker om gamle dage,
Da de unge mænd var nogle rigtige karle
Og pigerne var meget smukkere. :|

Synger med en sådan glans i deres øjne
Af fuld hals "Lilly Marleen"
Og alle disse andre gamle viser,
De kender fra de gamle tider.

Og når de drikker et glas på deres kammerater,
Der faldt ved Stalingrad,
Driver de med deres tanker mod øst,
Og stilheden får fat på hovedet og hjerte.

refr.:

Fordi der på bænken i aftensolen ...

Og de unge skal forlade øen,
Jaget bort af de store penge,
Og de gamle har intet mere at sige,
Og udsalg er overalt.

Selvom flokken bliver mindre,
Og selvom der endnu svier nogle gamle sår,
Så drømmer de dog deres gårsdagens drømme
Med brændevin og Flensborg øl.

refr.:

Fordi der på bænken i aftensolen ...

24. I farvelsvandet ♦ *Uun't faarwelsweeder*

Så stille og tavst sejler vores skygge
Helt uforventet i farvelsvandet,
En lurende løgn lå der i din stemme,
Dine øjne viser sig for længst som dobbeltgænger.

refrain:

Vores dans var kort og snart forgangen,
Så far nu vel, min kæreste, farvell!
Spillet er slut, versene er sunger,
Så far nu vel, min kæreste, farvell!

I det fjerne smækker en dør,
På gadens ende sidder en hund og hylér,
Tærsklen er allerede oversvømmet,
Morgenfloden kan ikke opdæmmes.

refrain:

Vores dans var kort og snart forgangen ...

Et sandkorn knaser mellem mine tænder,
En fugtig tåge trækker ind fra nord,
Trækvinden kryber gennem mine lemmer,
En sommerdrøm gik ikke i opfyldelse.

refrain:

Vores dans var kort og snart forgangen ...

Om jeg vandt eller tabte,
Det står skrevet deroppe i stjernerne.
Vinteren kommer, og jeg er nødt til at gå,
Intet er varig og med en bestandig værdi.

refrain:

Vores dans var kort og snart forgangen ...

25. Når du har brug for mig ♦ *Wan dü mi brükst*

Når trækvinden står i dit hår,
Når regnen rinder ned ad dine kinder,
Så tag mig bare i hånden, når du har brug for mig
Og lad mig også føle at du leder efter mig!

Når bølgerne slår ind over sødiget,
Når vinterisen ikke bærer,
Så tag mig bare i hånden, når du har brug for mig
Og lad mig også føle at du leder efter mig!

Dine øjne viser undertiden denne tvang,
Dengang du var i det usikre,
Derfor skal jeg fange regnbuen til dig
Så du forstår, hvorhen du hører.

Javist, sådan en forunderlig ting behøver tid,
Og heller ikke Rom blev bygget på én dag,
Dine mørke skyer kunne fordrives af morgensolen,
Om du havde bare tillid til dig selv,
Om du havde bare tillid til dig selv!

Når intet skib mere sejler ned ad horisonten,
Når ingen vager¹ mere leder gennem flodvandet,
Så giv mig bare din hånd, så jeg kan trøste dig
Og lad dig simpelthen falde, jeg skal holde dig!

Når du mangler din ledestjerne i den mørke nat,
Når der ikke mere brænder nogen lys for dig foran døren,
Så giv mig bare din hånd, så jeg kan trøste dig
Og lad dig simpelthen falde, jeg skal holde dig!

Så giv mig bare din hånd, så jeg kan trøste dig
Og lad dig simpelthen falde, jeg skal holde dig!
Så giv mig bare din hånd, så jeg kan trøste dig, ja, trøste,
Og lad dig simpelthen falde, jeg skal holde dig, ja, holde,
Ja, lad dig simpelthen falde, jeg skal holde dig!

¹ et sømærke i vadehavet, bestående af en lang stok med et ris ovenpå

26. Kornmod ♦ Wederlaiden

En lummerhede ligger på land og folk,
Luftspejlinger danser;
De holder vores lidenskab, de binder vores tid,
De surrer gennem mine tanker.

En vejrstok¹ sidder gult mellem lå og farvand,
Kornmodet flagrer;
Det rumler over vadehavet og bredden,
Det rumler i mine tanker.

refrain:

Men jeg er så træt af al den tummel,
Jeg mangler varmen af din hud;
Kom, læg dit hoved i mit skød,
Kom, lad os væve og spinde vores tråd på ny,
|:Og svirrefluer svæver
Gennem middagstimen,
Og kornmodet nærmer sig hurtigt
Op fra Nordmands Grund.²|

Sorte skyer kryber hen over stranden,
Det lyner fra halligerne;
Fra sø fyger sanden gennem klitterne,
Det fyger også i mine tanker.

En tordenbyge flyver gennem luften,
Det hagler mod ruderne;
En kuling blæser koldt gennem marsk og mose,
Det blæser også koldt i mine tanker.

refrain:

Men jeg er så træt af al den tummel ...

¹ *vejrstok* 'et kort stykke regnbue fra horisonten til himlen'

² en stor, flad sandbarre syd for Føhr